

שבת לפני שבועות פרשת נשא – 'שווארץ שבת'
(שבת זכרון קהילות אשכנז שחרבו בגזירות תتن"ו)

אומרים אהבה 'אותך כל היום' (הנוסח הנכון ללא שיבושי הצנזורה מופיע בתדפיס המחולק בבתי הכנסת), נוסח יאמת ויציבי' הרגיל, ובשבת זו אין הש"ץ משמע 'על הראשונים' ב נעימה, אך מסיימו בניגון שבת, זולת' אלקיים באזניינו בניגונו המיויחד. נזולות בחרוזו 'פני ה', יש להחליף את נוסח הצנזורה בלשון הפייטן: פג' ה' שפבי' לך לאבכם, לך קום נקמתך ישפי' חציו מפק, צוקנינו האבל].

כהן קורא עד 'בן אהרן הכהן' לפני ויפקד'.

רביעי נחשב לעליה חשובה, בכלל קריית ברכת כהנים שבסופה. בברכת כהנים, הקורא מאריך בניגינה במילים 'אמור להם' וקורא את שלוש הפסוקים של ברכת כהנים בהרمة קול.

לאחר אמרת 'יקום פורקן' מזכירים נשומות בלחש מתוך ספר הזכרת נשומות המכונה ' ממורבוך'. תחילת קורא הש"ץ כנהוג בכל שבת את ההזכרה של שלושת הנפטרים האחוריים שהלכו לעולמם ושרשו בו, וכן את ההזכרה של שלושה נפטרים קודמים, לפי סדר הופעתם בספר. לאחר מכן מתחיל את ההזכרה המיוחדת לשבת זו, היינו את נשומות הרוגי הקהילות בגזירות תتن"ו, גזירות ק"ט ושאר גזירות, וכן את נשומות גדולי החכמים הנזכרים בספר. אם ארוכה מאוד רשות ההזכרות, יש המחקים את קריית ההזכרות, דהיינו שמלאך הש"ץ אומר אחר עמו חלק מסדר ההזכרה בזמן שהש"ץ אומר את חלקו.

אחרי 'אשרי', הקהל עומד על רגליו והש"ץ אומר בנעימה עצובה 'אב הרחמים' וקהל אומר עמו בלחש. הנוסח הנכון הוא: **וַיָּקֹם בְּיַמֵּנוּ לְעִגְינָנוּ נִקְמַת זֶם עֲבָדִי הַשְׁפֹּונָק** (הנוסח המודפס קוצר בידי הצנזורה). הש"ץ נוטל את ספר התורה וממשיך בניגון של 'אב הרחמים' יהללו'.

במוסף אומרים את הקדשה בניגון, כדי להבדיל בין שבת זו לשבת חzon. קדיש 'תתכלבי' – בניגנו נבחר. במנחה אין אומרים 'צדקה', ולפיכך הש"ץ אומר את הקדש השלם בניגון מ'תתקבל' עד הסוף.

אחר מנחה שונים פרק ו' של אבות.